Bài Bảy

**Những chiếc bình của sự thương xót
dành cho sự cao trọng và vinh hiển,
những hạt lúa mì, và các nhánh nho**

Đọc Kinh văn: La. 9:21, 23; Công. 9:15; 2 Cô. 4:7;
Gi. 12:24; 15:1, 4-5, 7

I. Tín đồ trong Christ là những chiếc bình của sự thương xót dành cho sự cao trọng và vinh hiển; chúng ta là những vật chứa đựng Christ là sự thương xót, sự cao trọng và vinh hiển—La. 9:21, 23:

A. Mục đích của Đức Chúa Trời khi tạo nên con người là làm cho con người trở nên chiếc bình của Ngài, vật chứa bằng đất của Ngài, để chứa đựng và được đổ đầy Christ là sự sống, nhằm xây dựng Thân thể Đấng Christ tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới như là chiếc bình tập thể vĩ đại của Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Ngài—Sáng. 2:7; Công. 9:15; La. 9:21, 23; 2 Cô. 4:7; 2 Ti. 2:20-21; Mat. 25:2-4, 8-9; Xa. 4:11-14; đc. Khải. 3:18.

B. Cả mười bốn Thư tín của Phao-lô có thể được tóm lại trong các chữ—*chiếc bình mở ra:*

1. Mức độ Đức Chúa Trời có thể ban phát chính Ngài vào chúng ta tùy thuộc vào mức độ chúng ta mở ra; Đức Chúa Trời chỉ muốn chúng ta yêu Ngài và giữ mình luôn mở ra với Ngài—2 Vua. 4:1-7; Mat. 5:3; Gi. 1:16; Ês. 57:15; 66:1-2.
2. Sự sa sút bắt đầu từ sự tự mãn; sự tiến bộ bắt đầu từ sự đói và khát—Phục. 4:25; Lu. 1:53; Phil. 1:25; Khải. 3:16-18.

C. Chúng ta được tạo dựng để trở nên những chiếc bình của sự thương xót hầu chứa đựng Christ là Đức Chúa Trời của sự thương xót—La. 9:11-13, 16, 20-21, 23; Ca. 3:21-23; Lu. 1:78-79:

1. Sự thương xót của Đức Chúa Trời là thuộc tính vươn xa nhất trong các thuộc tính của Đức Chúa Trời, cứu chúng ta ra khỏi vị trí khốn khổ mà vào một tình trạng thích hợp cho tình yêu và ân điển của Ngài—Êph. 2:1-4; Hêb. 4:16.
2. Bởi sự thương xót của Đức Chúa Trời mà chúng ta đáp ứng với phúc âm trong khi người khác thì không, chúng ta tiếp nhận lời về Christ là sự sống trong khi người khác từ chối tiếp nhận, và chúng ta đi đường lối khôi phục của Chúa trong khi người khác thoái lui không còn đi đường lối này—*Thánh ca* 296, phiên khúc 3.
3. *Sự thương xót* chỉ về việc làm bên ngoài của Đức Chúa Trời, được thúc đẩy bởi tình trạng khốn khổ của chúng ta; *lòng trắc ẩn* chỉ về tình cảm bên trong của Ngài, bắt nguồn từ thể yếu yêu thương của Ngài—La. 9:15; Mat. 9:36.
4. Mỗi sáng chúng ta phải tiếp xúc Đức Chúa Trời là Đấng trắc ẩn để có thể sống trong thực tại của vương quốc trong việc thương xót người khác và không phán xét người khác—Ca. 3:21-23; Mat. 5:7; 7:1.

D. Chúng ta được tạo dựng để trở nên những chiếc bình của sự cao trọng hầu chứa đựng Christ là Đức Chúa Trời của sự cao trọng; những chiếc bình của sự cao trọng là những người tiêm ngừa, tức những người tiêm ngừa người khác chống lại sự suy bại của Hội thánh—2 Ti. 2:20-22; Quan. 9:9; 1 Sa. 2:30.

1. Người tiêm ngừa là một người dạy, một chấp sự tốt của Christ Jesus, tức người được nuôi dưỡng bằng lời của sự sống và luyện tập (vận dụng) linh để sống Christ trong đời sống hằng ngày vì nếp sống Hội thánh—2 Ti. 2:2; 1:13-14; 1 Ti. 4:6-7; 6:20.
2. Người tiêm ngừa là một người lính, đánh trận chống lại các sự dạy dỗ khác của những kẻ bất đồng để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời theo chức vụ của vị sứ đồ, và đánh trận

chống lại sự chết, kẻ thù cuối cùng của Đức Chúa Trời, bằng cách được đầy dẫy sự sống để trị vì trong sự sống—2 Ti. 2:3-4; 1 Ti. 1:18; La. 8:6, 11; 5:17.

3. Người tiêm ngừa là một vận động viên, sống nếp sống Hội thánh bình thường bằng cách trốn vào trong Christ là nơi ẩn náu của mình và theo đuổi Christ là sự công chính, đức tin, tình yêu, và hòa bình cùng với những người kêu đến Chúa ra từ lòng thuần khiết—2 Ti. 2:5; Hê. 6:18-20; 2 Ti. 2:22.
4. Người tiêm ngừa là một nông dân, cùng công tác với Đức Chúa Trời bởi sự sống thích-ứng-tất-cả để gieo hạt giống sự sống vào trong con người và tưới họ bằng Linh sự sống bởi lời lành mạnh của Ngài—c. 6; 1 Cô. 3:6, 9; 2 Cô. 6:1a; Lu. 8:11; Gi. 7:38; 6:63; 2 Cô. 3:6.
5. Người tiêm ngừa là một người làm công, phân giải lời lẽ thật cách ngay thẳng, mở lời Đức Chúa Trời ra trong những phần khác nhau cách đúng đắn và ngay thẳng, chuẩn xác không méo mó (như trong nghề mộc); cần có lời lẽ thật được mở ra cách đúng đắn để soi sáng cho những kẻ bị tối tăm, để tiêm ngừa chống lại chất độc, để nuốt sự chết, và đem các tín đồ lầm lạc trở lại con đường đúng—2 Ti. 2:15; đc. Công. 26:18; Thi. 119:130, 133.

E. Chúng ta là những chiếc bình của vinh hiển để chứa đựng Christ là Đức Chúa Trời của vinh hiển:

1. Vinh hiển là chính Đức Chúa Trời được biểu lộ và biểu minh—Giê. 2:11; Công. 7:2; Êph. 1:17; 1 Cô. 2:8; 1 Phi. 4:14; Côl. 2:9.
2. Chúng ta có báu vật này, tức Christ là Đức Chúa Trời của vinh hiển, cư ngụ bên trong chúng ta, những chiếc bình bằng đất (2 Cô. 4:7); "báu vật này" cư ngụ trong chúng ta chính là "mặt Jesus Christ" (c. 6), hiện diện của Christ, "thân vị của Christ" (2:10).
3. Khi xoay lòng về Chúa, chúng ta đang ngắm xem Chúa Linh là hiện diện của Christ trong linh chúng ta, và chúng ta đang "được biến đổi…từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh"—3:16-18.
4. Ngắm xem vinh hiển của Chúa là chính chúng ta nhìn thấy Chúa; phản chiếu vinh hiển của Chúa là làm cho người khác có thể nhìn thấy Ngài qua chúng ta—Ês. 60:1, 5.

II. Tín đồ trong Christ là những hạt lúa mì—Gi. 12:24:

A. Nhiều hạt lúa mì được sản sinh qua sự chết và phục sinh của Christ là để tạo nên một bánh, tức Thân thể Đấng Christ; những hạt lúa mì được nghiền nát, hòa quyện với dầu, nướng trong lò, và hòa trộn lại thành một ổ bánh, được tượng trưng bởi của lễ bột mịn—1 Cô. 10:17; Lê. 2:4-5.

B. Chúa, là hạt lúa mì rơi vào trong đất, đã đánh mất sự sống hồn Ngài qua sự chết để có thể giải phóng lửa là sự sống đời đời của Ngài cho "nhiều hạt" trong sự phục sinh; chúng ta, là nhiều hạt, cũng phải đánh mất sự sống hồn mình qua sự chết để có thể vui hưởng và giải phóng lửa là sự sống đời đời cho người khác trong sự phục sinh—Gi. 12:24-26; Lu. 12:49-50; 1 Cô. 15:31, 36; 2 Cô. 4:12.

C. Là những hạt lúa mì rơi vào trong đất để chết, người bề ngoài của chúng ta đang được phá vỡ, thiêu hủy, để người bề trong của chúng ta có thể được đổi mới mỗi ngày—cc. 16, 10-11; Tít 3:5; Êph. 4:23; 5:26.

D. Một Cơ Đốc nhân thuộc linh vì sự xây dựng Thân thể Đấng Christ phải "đọc" ba điều mỗi ngày—người ấy cần đọc Kinh Thánh, đọc cảm nhận bề trong của mình, đọc môi trường và hoàn cảnh của mình, tức là con người, sự vật, và sự việc xung quanh mình—La. 8:6; đc. Châm. 16:9.

E. Chúng ta có thể cầu nguyện và hi vọng rằng người khác sẽ thay đổi, nhưng càng cầu nguyện như vậy, chúng ta càng thấy rõ rằng không có gì sẽ thay đổi; đây là môi trường mà Đức Chúa

Trời đã tạo ra để khiến chúng ta được đồng hóa theo hình ảnh của Con Đức Chúa Trời và biểu minh ân điển cùng quyền năng của Đức Chúa Trời—La. 8:28-29; đc. 6:3-4; 1 Vua. 7:17, 20-22.

F. Chúng ta nên hợp tác với Linh vận hành và chấp nhận môi trường mà Đức Chúa Trời đã sắp xếp cho chúng ta—Phil. 4:12; Êph. 3:1; 4:1; 6:20; 1 Cô. 7:24.

G. Chúng ta có thể than phiền với Đức Chúa Trời, nhưng sự than phiền của chúng ta có thể là lời cầu nguyện tốt nhất, lời cầu nguyện làm vui lòng Đức Chúa Trời nhất; khi chúng ta đang than phiền thì Đức Chúa Trời đang vui mừng vì Ngài đang khiến mọi sự cùng tương tác để tốt cho chúng ta [hầu chúng ta] được đồng hóa theo hình ảnh của Con trưởng Ngài—đc. Thi. 102, tựa đề.

III. Tín đồ trong Christ là các nhánh nho—Gi. 15:1, 4-5:

A. Cây nho, tức Christ, cùng với các nhánh, tức tín đồ trong Christ, là cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất trong gia tể của Đức Chúa Trời để lớn lên bằng sự phong phú của Ngài và biểu lộ sự sống thần thượng của Ngài—cc. 1-5.

B. Chúng ta không là gì, chúng ta không có gì, và chúng ta không thể làm gì tách rời khỏi Christ là cây nho; vì vậy, chúng ta cần luôn ở trong Ngài, lưu lại, ở lại và cư ngụ trong Ngài, không sống bởi những gì chúng ta là hay những gì chúng ta có thể làm nhưng bởi sự sống bất tử là chính Christ—14:6a; 2 Cô. 5:4.

C. Luôn ở trong Christ là luôn ở trong tình yêu của Ngài để chúng ta có thể yêu Ngài và yêu thương nhau hầu biểu lộ sự sống thần thượng trong việc kết trái—Gi. 15:9-10, 16-17:

1. "Ta ban cho các con một điều răn mới, ấy là các con hãy yêu thương nhau, như Ta đã yêu thương các con thể nào thì các con cũng hãy yêu thương nhau thể ấy. Nếu các con yêu thương nhau thì bởi điều này, mọi người sẽ biết rằng các con là môn đồ Ta"—13:34-35; đc. 1 Gi. 4:18-19.

2. Nếu yêu Chúa, chúng ta sẽ được đổ đầy Ngài, và bất cứ điều gì đổ đầy chúng ta bên trong sẽ tuôn ra từ chúng ta; yêu Chúa đến cực điểm làm cho chúng ta đủ phẩm chất, được hoàn hảo và được trang bị để nói ra Chúa—Gi. 21:15-17.

D. Luôn ở trong Christ là giữ mình luôn ở trong sự tương giao với Ngài hằng ngày và hằng giờ, không để bất cứ điều gì xen vào giữa chúng ta và Ngài; toàn bộ nếp sống Hội thánh tùy thuộc vào sự tương giao thần thượng, tức là Đức Chúa Trời Tam Nhất lưu chuyển đang hành động, tuôn chảy, giao thông, vận chuyển, truyền phát và ban phát mọi điều Ngài là vào chúng ta để chúng ta vui hưởng—1 Gi. 1:3; 2 Cô. 13:14.

E. Để Chúa có thể luôn ở trong chúng ta, chúng ta phải để lời Ngài luôn ở trong chúng ta; nếu chúng ta luôn ở trong lời thành văn của Ngài bằng cách đến với Ngài để có sự sống, thì lời tức thì của Ngài sẽ luôn ở trong chúng ta như linh và sự sống—Gi. 15:7; 5:39-40; 8:31; 6:63.

F. Là các nhánh của Christ, cây nho thật, chúng ta cần sống Christ, làm cho Christ lớn lên, biểu lộ Christ, và truyền bá Christ trong mọi phương diện; như vậy chính là "bước đi xứng đáng với Chúa, hầu làm vui lòng Ngài trong mọi sự, kết trái trong mọi việc tốt và lớn lên bởi thông biết Đức Chúa Trời"—Côl. 1:10.

G. Kết trái là tuôn tràn sự phong phú của sự sống bề trong; từ sự dư dật của sự sống bề trong sẽ có một dòng chảy vươn đến người khác, thấm nhuần vào đời sống họ, để họ có thể trở nên trái còn lại hầu tôn vinh Cha—Gi. 15:16.

© 2026 Living Stream Ministry